

бждатъ споходени по домоветъ имъ и лично поканени. Така и стана. На 20. XI 1926. год. въ уреченото време тримата приятели се втурнаха изъ село съ сопички въ ржка да изпълнятъ решението си. Очакваниятъ резултатъ се получи. На събрание се явиха 18 души измежду по-виднитъ селяни, достатъчни за целта. Тукъ тримата приятели изказаха всичко онова, що измъчваше душитъ имъ по читалищния въпросъ. Присъствуващитъ съ готовност възприеха идеята за възобновяване на читалището.

Избра се ново настоятелство съ Георгия, учителя и Щастливеца. Започна се усилената дейностъ. Учителътъ, за да спечели слушатели на замисленитъ занаятъ предъ публични четения, започна всъка вечеръ да посещава кръчмитъ и кафенетата. Тамъ той замолваше присъстващитъ да пазятъ тишина и почваше да чете приказки. Целта се постигна. Въ скоро време малкитъ палавничета въ училище започнаха да молятъ своя учителъ да имъ прочете нѣщичко отъ онова, що чель на тѣхнитъ родители, за което бащитъ имъ говорили следъ завръщането отъ кръчмитъ.

Не се мина много време, и читалищното настоятелство обяви на селянитъ, че всъка срѣда и сѣбота въ кафенето на Георги Русевъ се уреждатъ публични че-

тения. Първото четене бѣше посетено задоволително. Чете се книжката „Лудъ професоръ“ — отъ Гр. Петровъ, любимецъ на младитъ. Възхищението бѣ неописуемо. Наивната душа на селяка се изпълни съ радостъ. Искрата се запали и се очакваше буря за да я разрази въ пожаръ. Ето, че и тя се яви, не закъснѣ. Заредиха се публични четения всъка срѣда и сѣбота. Набавиха се за библиотеката всички досега излѣзли книги на Григорий Петровъ. Записа се читалището за абонатъ на в. „Здравна просвѣта“, сп. „Народна цѣлина“ и два ежедневника.

Кафенето-читалище се оказа недостатъчно, за да се побиратъ всички желающи да слушатъ четенията, затова читалищното настоятелство възнамѣрява да се обърне къмъ училищнитъ власти за разрешение щото за въ бждаще четенията да ставатъ въ училището.

Ярко слънце грѣе надъ нашето до скоро дрѣмiace селце. Пробуди се то отъ дълбока дрѣмка и дава признаци на животъ. Нека мощниятъ духъ на безсмъртния Григорий Петровъ подържа ентузиазма на тия млади разпалени души и всички ония, които мислятъ за свѣтли бжднини на своя народъ.

Д. Г.